

HETI LEVÉL

ALBERTFALVI SZENT MIHÁLY RÓMAI KATOLIKUS PLEBÁNIA

II. évfolyam, 31., jubileumi szám, 2009. október 25. Évközi 30. vasárnap

„Mester, hogy lássak!”

Ez a csoda Márk evangéliumában Jézus utolsó csodája, mielőtt bevonul Jeruzsálembe, hogy megfeszítsék. Hangsúlyos tehát, akkor gyógyít, amikor a nép vezetői egyre kevésbé hisznek benne, sőt, a vesztét tervezik. Bartimeus ellenben nagyon is bízott benne. Nem csak egy gyógyítót lát benne, aki akárhogy is, de tud rajta segíteni, hanem a Megváltót. Ezt fejezi ki a megszólítás: „Dávid fia”. Ő elismeri, hogy ő az, akinek el kell jönnie és aki tud rajta segíteni. Bartimeus neve is jel: a Timeus latinul istenfélőt jelent.

De fontos jel az út is, amely mentén áll Bartimeus és amelyen aztán követi Jézust. Ő a mintatanítvány, még ha többet nem is hallunk róla. Hálás Jézusnak, hogy meggyógyította, de követi az úton, ami a kereszthalál felé vezet. Viselkedése kifejezi, hogy az igazi tanítvány Jézus szeretete hatására képes nagyobb áldozatot hozni, mint amilyen áldozatot az az állapot jelentett, amiből Jézus kimentette. Ezt pedig azért teszi, mert felismeri, hogy a testi látás csak jele annak a

sokkal nagyobb adománynak, az üdvösségnek, amit Jézus ad neki.

A hitetlenség, vagyis a lelki vakság sokkal súlyosabb állapot, mint a testi vakság. Ezt megmutatja sok vak viselkedése, ahogy ráhagyatkoznak arra, aki átvezeti őket az úton. Mi nem szívesen csuknánk be a szemünket és hagynánk, hogy valaki kézen fogva vezessen, mert el vagyunk telve saját képességünktől, amit a látás ad nekünk, hogy önállóan át tudunk menni az úttesten.

Bartimeus valójában nem volt vak. Testileg igen, de összehasonlítva azokkal, akik el akarják hallgattatni, nagyon is látott. A nép vezetői nem látták meg Jézusban a Messiást és azt akarták, hogy más se lássa meg, ezért nem akarták, hogy Bartimeus feltűnést keltsen. Ő csak testi látást kért Jézustól, mert a lelki már megvolt neki. Mi ellenben kérjünk tőle lelki látást! Ehhez először is szólítsuk őt Mesternek, aztán ismerjük el, hogy nem látunk még eléggé és kérjük őt: „hogyan lássak!”

Attila atya

Olvasmány – Jer 31, 7-9 – az Úr hazahozza népét Babilonból

Olvasmányközi ének – 125. zsoltár

Válasza: Hatalmas dolgot művelt az Úr vélünk, * azért szívből ujjongunk.

Szentlecke – Zsid 5, 1-6 – Jézus az igazi főpap, Melkizedek rendje szerint

Evangélium – Mk 10, 46-52 – a vak Bartimeus meggyógyítása

1 éves a HETI LÉVEL

Kis újságunk indulásakor többen vizionáltak közeli bukást, de a többség nagy lelkesedéssel fogadta. Emlékszem, mit mondott tavaly ádventben egy képviselőtestületi tag: volt már itt próbálkozás heti újságra, 8 számig jutott. (Nem rosszmájúságból mondta, ő is drukolt.) A HETI LÉVEL a 41. számnál tart. Hetente 300 példányt nyomtatunk ki, ami általában elfogy.

A cél egy olyan újság volt, ami külalakjában és tartalmilag is nívósabb, mint az átlagos plébániai újságok. A legtöbben főként Internetről leszedett cikkek vannak, a design pedig nem terjed túl a WordArt használatán. A tartalmi célkitűzést sikerült teljesíteni, hála a cikkíróknak. Közülük szeretném kiemelni *Godányi Ákost*, aki *A hét szentje* rovatba ír szinte minden héten és *Pongor Somát*, aki a *KÖZ-hely* c. rovatot szerkeszti. Köszönjük a cikkírók türelmét, hogy alkalmasint szerkesztői kérésre átirták, rövidítették a cikkeket és nem sértődtek meg, amiért nem fogadtuk el rögtön úgy, ahogy érkezett.

Az viszont tény, hogy saját kezdeményezésre alig írt valaki cikket, általában inkább nyüstölni kell azt a néhány embert, aki hajlandó írni. Az AKTK, az iskola és az óvoda rendezvényéről szinte soha nem tudósít senki, pedig olvasóink kíváncsiak lennének rá. Az újság addig áll fenn, amíg lesznek cikkek. Egy-egy cikk lehet konzervanyag, de ha aránytalanul nehéz lesz minőségi, helyi eredetű tartalommal megtölteni a hasáboakat, az újságot beszüntetjük.

Technikai nehézségekkel is küzdünk. A színes nyomtatókövület még mindig működik, hála *Kiss István* áldozatos karbantartó munkájának, de a színes festék lassan elfogy. A belső oldalakat már rég fekete-fehérben nyomtatjuk a másik nyomtatón. Felmerült egy színes lézernyomtató vásárlása, de vagy kis nyomtatót veszünk drága festékkel, vagy nagyot (relatíve) olcsó festékkel. Mindkettő többszázezer forintos költség lenne évente. Ezt a számonkénti 10 Ft-os adományból

(amit sokan el is felejtenek bedobni) nem lehet kigazdálkodni. Ha valaki egy nagyobb összeggel hozzájárulna a költségekhez (és lennének lelkes cikkírók), természetesen elgondolkoznánk a beruházáson.

Köszönjük az elmúlt évben kapott minden cikket, biztatást, jószándékú kritikát! Folytatjuk a munkát!

Szerkesztőség

Katekumeneink bemutatkozása

Október 13-án volt két keresztségre készülő testvérünk befogadása a katekumenek közé. Alant ők mutatkoznak be:

Neve Osváth Barbara, 1979. április 2-án születtem Budapesten. Szeretettel, de az elmúlt rendszernek köszönhetően nem katolikus hitben neveltek fel. Édesanyám sajnos 11 éves koromban elhunyt, így édesapám nevelt fel bátyámmal együtt. 2009-ben bátyámnak kislánya született és felkértek, hogy legyek a gyermek keresztyánya. Párom is katolikus vallású, így sokat beszélgettünk a hitről és vallásról, az értékekről és mindenben egyetértettünk. Szeretnék megkeresztelkedni és a katolikus vallás szerint élni.

Idézetet Máté Evangéliumából választottam:

„Ne gyűjtsetek magatoknak kincset a földön!” (Mt 6, 19)

C. Homa Gabriella vagyok, 1969. február 28-án születtem Budapesten. A régi rendszer és szüleim munkája miatt nem lehettem megkeresztelve, de ettől függetlenül már gyermekkoromban is jártam a dédmamámmal templomba. Később már egyedül, de akkor még „csendesen”. Édesapám korai és tragikusan hirtelen halála döböntett rá, hogy lelkem csak akkor találhat megnyugvást és életem csak akkor teljeshet ki, ha én is meg leszek keresztelve. Felnőttként, foglalkozásomnál fogva rengeteget utaztam külföldön, és soha nem voltam 2-3 hónapnál hosszabb ideig egy városban, sehol nem tudtam végigjárni a tanulás útját. Amikor kisfiam megszületett és megkereszteltettük, akkor már tudtam, hogy most már tényleg csak én hiányzom. Idézetem az Újszövetségből: „Éppen így menne Atyátok sem akarja, hogy csak egy is elvesszen e kicsik közül.” (Mt 18, 14) Nagyon várom a keresztséget!

Az AKTK hírei

A mai Izland

Október 21-én a *Szent Mihály Akadémia* keretében *Kesselyák Péter* barátunk vetített-képes előadásán egy 11 napos izlandi túrán vettünk részt. Gyönyörködhattunk e távoli sziget egyedi szépségében, amely valóban a „Teremtés különleges csodavilága”. Meg-

csodálhattuk az izlandi Kék Lagúnát, az alvó és működő vulkánokat, a vízeséseket (Európa legnagyobbját, és egyet, mely a föld alól bukkan ki, és zuhan alá), a fortyogó sarat, a gejzíreket, a gyeppel borított háztetőket, Reykjavik csodálatos evangélikus templomát. Ki tudja felsorolni, hogy még mi mindenben ámulhattunk ebben a másfél órában!

Köszönjük szépen Péter barátunknak. Ne feledjük az Akadémia következő rendezvénye a „*Szellemi-lelki hétvége*” lesz a Szent Margit Gimnáziumban november 20-21-én.

Madaras Gábor

A boldoggá és szentté avatás története

Szombaton boldoggá avatják Esztergomban Meszlényi Zoltánt. Életéről következő számunkban olvashatnak.

Az apostoli kortól kezdve elsősorban a vértanúkat tisztelték, mert ők a legtöbbet áldozták Urunkért: az életüket. Az idő múlásával nemcsak a vértanúkat, hanem az egyes korok kiváló hitvallóit, püspökeit, stb. is felruházták a „szent” címmel. Ezt mindig az egyházi felsőbbség mondta ki.

XV. János pápa 993-ban Augsburgi Ulrichot (+973) avatta szentté. A vizsgálati rend megszigorításával csak a pápák rendelhették el a szentté avatást. De továbbra is előfordult, hogy egyes püspökök szentéletű helyi személyek tiszteletét elrendelték, így alakult ki az első fok, a boldoggá avatás.

Többszöri szabályozás után II. János Pál pápa 1983-ban meghatározta az eljárást, amelynek fő vizsgálata az egyházmegyében vagy a szerzetesrendben történik, és az elkészült vizsgálati anyag kerül a Szenttéavatási kongregációhoz. A vértanúk esetében nem, de a nem vértanúk esetében két csoda szükséges. Minden ügyben a pápa dönt, és ünnepélyesen hirdeti ki személyesen vagy megbízottja útján.

Verbényi István

Hirdetések

1.) Hálásan köszönjük a kedves testvérek adományait, amelyet a múlt vasárnapi gyűjtésen az Egyház missziós tevékenységének támogatására adtak! Minden adakozónak Isten fizessen meg!

2.) Szombaton, október 31-én, a de. ½11-kor kezdődő szentmise keretében lesz az esztergomi Bazilikában **Meszlényi Zoltán vértanú**, esztergomi segédpüspök boldoggá avatása. Az ünnepi liturgiát Erdő Péter bíboros, Esztergom-budapesti érsek és **Angelo Amato** érsek, a Szenttéavatási Kongregáció prefektusa végzi. A bíboros úr mindenkit szeretettel hív erre a kiemelkedő jelentőségű eseményre.

3.) Egy éve jelent meg a **HETI LEVÉL**, Attila atya szerkesztésében a vasárnapi szentírási szakaszok, heti események és közérdekű információk lapja. Ingyenesen elvihető. A kiadvány költségeire szánt adományokat a perselybe kérjük elhelyezni!

4.) Szombaton este ¾6-kor ünnepélyes formában végezzük az **utolsó októberi ájtatosságot**.

5.) Jövő vasárnap, november 1-én **Mindenszentek ünnepe** lesz. Ez a nap **elsővasárnap** is. Du. 4 órától **csöndes szentségimádás** lesz templomunkban, az esti szentmise végén pedig **közös**

imádsággal emlékezünk elhunyt szeretteinkre.

6.) A hét további jeles napja: szerdán **Szent Simon és Szent Júdás Tádé apostolok ünnepe** lesz.

Anyakönyvi hírek

Temetés: Varga András, Szt. Gellért templom, október 30. 13⁰⁰

Viccek

– Mondja, talán nem tudja, hogy a gyerek csak akkor ülhet elöl, ha már elmúlt tizenkettő? – kérdezi egy rendőr a volánnál ülő szőke nőt.

– Ugyan, ne vacakoljon már néhány perc miatt! – néz az órájára a nő.

– Honnan lehet felismerni a szőke kislányt az iskolában?

– Ő az egyetlen, aki kiradírozza a füzetét, valahányszor a tanító letörli a táblát.

A szőke nő bemegy a benzinkútra. Odamegy hozzá a kutas és megkérdezi:

– 95-ös vagy 98-as benzint tankoljak?

– Miért idei nincs?

Szórakozóhelyen a szőke odalibeg a pulthoz és foghegyről mondja a pultos srácnak:

– Helőszíókaaa, aggyá má valami rostosat!

– Bútorlap jó lesz?

Süimegh László gyűjtése

HETI LEVÉL

Az Albertfalvi Plébánia heti kiadványa. Megjelenik vasárnaponként. Felelős kiadó: **Hollai Antal** plébános. Szerkesztő: **Erdős Attila** káplán. Max. 700 karakteres rövid cikkeket, beszámolókat közösségi eseményekről, közérdekű programajánlókat, vicceket, de véleményeket is várunk **minden pénteken 16:00 óráig** a hetilevel@albertfalviplebania.hu címen! HL online: <http://hetilevel.albertfalviplebania.hu>. **A kiadás költségeire, kérjük, dobjon a perselybe 20 Ft-ot!**
Plébánia: 1116 Budapest, Bükköny u. 3. ☎ 208-1279 ✉ iroda@albertfalviplebania.hu
Honlap: <http://albertfalviplebania.hu>